

RECENZJA PRACY DOKTORSKIEJ

Charlotte Biszewski

6/11/1988

Embedded in Print [Osadzone w druku]

Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, Wydział Grafiki i Sztuki Mediów

Sztuki Piękne i Konserwacja Dzieł Sztuki

Praca doktorska wykorzystuje metodologię eksploracyjną, która wiernie ujmuje związany z praktyką przymus radzenia sobie z technicznymi barierami tworzenia (dla celów artystycznych), przy jednoczesnym powracaniu do wrażliwości rzemieślniczych w kontekście post-cyfrowym. Załącznik (blog) funkcjonuje głównie jako repozytorium prowadzone przez twórców, które przyczynia się do rozwoju nowej dziedziny opartej na papierowych obwodach wbudowanych i strategiach przewodzenia tuszu dla artystów i projektantów. Struktura rozprawy jest zgodna z konwencjonalnym układem rozdziałów, a język jest jasny i dostępny dla szerokiego grona potencjalnych czytelników. Praca ta jest raczej wprowadzeniem do tego obszaru badań niż definitywną lub rozstrzygającą ofertą dla artystów i projektantów.

Rozdział 2 przedstawia koalicję praktyki i procesu, która powstała z historycznych i tematycznych skojarzeń z rzemiosłem, opowiadaniem historii i ewolucyjnymi sposobami komunikacji w sztuce i nauce. Rozdział 2 zapewnia również dobre podstawy koncepcyjne dla idei pitagorejskiej, która jest wpleciona w audio-wizualne komponenty pracy. Podobnie, rola twórcy-amatora rozbrzmiewa w ewolucji udziału astronomii, identyfikacji kreatywnych użytkowników przez przemysł technologii e-ink (technologii papieru elektronicznego) oraz w sposobie, w jaki badaczka postrzega w tej rozprawie rolę tworzenia. Co ciekawe, ponowne pojawienie się astronoma-amatora „w niespokojnych czasach” stanowi przejmującą podstawę dla pracy twórczej i jej współczesnego odbioru. Powiązanie z odkrywaniem (i odkrywaniem siebie) jest użytecznym spostrzeżeniem, które dodatkowo uwiarygodnia umiejscowienie ludzkich impulsów w polu technologicznej obserwacji i współczesnej komunikacji opartej na danych. Zaabsorbowanie technologicznym tworzeniem jest zbieżne z praktykami post-cyfrowymi (oraz integracją procesów analogowych i cyfrowych) i stanowi mile widziane odstępstwo od ‘dobrze udeptanego terytorium’ w dziedzinie grafiki i wierności specyfice procesu.

Rozdział 3 zawiera trafny wybór artystów i praktyk, które pokrywają się i znajdują analogie do wielu kluczowych tematów zawartych w rozprawie. Wybrane prace ucieleśniają odkrywczą naturę praktyki pani Charlotte Biszewski – gdy napotyka ona historyczne sposoby komunikacji i poszukuje syntezy między tym, co fizyczne i cyfrowe. Włączenie interdyscyplinarnych praktyk jest odpowiednie dla ogólnej narracji pracy dyplomowej (która przekracza dyscyplinarną wiedzę / know-how), jak i odświeżające jest zobaczenie grafiki

omawianej w kontekście współczesnej kultury twórców – zwłaszcza w odniesieniu do praktyk interdyscyplinarnych (1.3) oraz względów środowiskowych i etycznych (1.3.1).

Rozdział 4 zawiera prace artystki sprzed doktoratu, które stanowią tło dla rozwoju procesów i estetyki materiałów, jednocześnie identyfikując elementy tematyczne (opowiadanie historii, współpraca, rzemiosło), które są ponownie przywoływane i rozwijane w pracy *Sound of the Spheres [Dźwięk sfer]*. Grafika od dawna historycznie zajmuje się procesem, dotykalnością powierzchni i językami graficznymi, które starają się wykorzystać strategie komunikacyjne. Praca *Sound of the Spheres* rozwija wiele z tych przeważnie mechanicznych dialogów, przedstawiając sensoryczne i doświadczalne możliwości mechanizmów narracyjnych. W tym sensie praca ta stanowi cenny wkład w obszarze dyskursu Ekspansji Druku. W związku z tym, cel „informowania przyszłych artystów w dziedzinie druku i systemów informatycznych może być udokumentowany w pracy doktorskiej – jako część wkładu opartego na praktyce. Jak już wcześniej wspomniano, załącznik jako repozytorium online dostarcza użytecznych dowodów w postaci wideo z procesu tworzenia – szczególnie, gdy rozważamy eksperymentalne aspekty pracy, takie jak dźwięk i instalacja oparta na lokalizacji. Strona Wixsite, na której znajduje się dodatek, podzielona jest na trzy kategorie, które odnoszą się do treści związanych z tworzeniem (Materiały, Proces oraz Badania i Rozwój) i przekazują zarówno pouczające wskazówki, jak i czasem nieformalne obserwacje z konferencji, rezydencji, współpracy i praktyki studyjnej. Należy również zauważyć, że poniższy adres URL jest prawidłowym linkiem do załącznika <https://charlottebiszewski9.wixsite.com/embeddedinprint>, a nie adres URL podany na stronie 9 rozprawy.

Dokument rozprawy doktorskiej liczy około szesnastu tysięcy słów, czyli nieco mniej niż jestem przyzwyczajony czytać – chociaż załącznik i dokumenty uzupełniające zawierają dalsze pisemne spostrzeżenia w temacie doktoratu. Poniższe sugestie to obszary dalszych poszukiwań, które mogłyby wzbogacić dokument rozprawy: walidacja metodologii badawczej; szersze mapowanie dyskursu post-cyfrowego; kontekstowa ocena immersyjnego opowiadania w dziedzinie sztuk pięknych/graficznych i ewentualnie rola ‘Homage’ jako strategii nowego spojrzenia dla współczesnych komentarzy artystycznych.

Podsumowując, Charlotte Biszewski wykorzystwała swoje wcześniejsze doświadczenia w zakresie grafiki i poszukiwania nowych technologii jako solidną podstawę dla doktoratu. Ponadto, posiada imponujący wachlarz międzynarodowych wystaw, rezydencji, prezentacji konferencyjnych, artykułów w czasopiśmie i warsztatów, które wspierają jej badania i pokazują wzajemne uznanie i obszary zastosowania. Praca ta jest doskonałym przykładem interdyscyplinarnego badania, które odzwierciedla impulsy twórcze artystki i możliwości w zakresie odkrywania, prezentowania i wnoszenia nowej wiedzy w tej dziedzinie. Na podstawie lektury i analizy koncepcji i realizacji rozprawy, a także po uwzględnieniu dorobku twórczego, rekomenduję

nadanie Pani Charlotte Biszewski tytułu naukowego doktora w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki piękne i konserwacja dzieł sztuki.

/-/ [nieczytelny podpis]

Dr Paul Laidler

University of the West of England, Bristol